

της κρίσης χρέους που αντιμετώπιζαν χώρες-μέλη του ευρώ, ανακοίνωσε την απόφασή της για περικοπή («κούρεμα») του ελληνικού χρέους κατά ποσοστό 50%, ως πρόσθετο μέτρο βοήθειας προς την χώρα. Για την εκπλήρωση της απόφασης αυτής, θα έπρεπε οι ιδιώτες κάτοχοι ελληνικών ομολόγων να αποδεχθούν εκουσίως την μείωση της αξίας τους στο ήμισυ. Η διαδικασία υλοποίησης της απόφασης αυτής, που είναι γνωστή κυρίως με τον όρο PSI (ακρωνύμιο του οικονομικού όρου Private Sector Involvement), ολοκληρώθηκε την 9 Μαρτίου 2012, οπότε και διαπιστώθηκε ότι είχαν αποδεχθεί την εκούσια μείωση της αξίας των ομολόγων που κατείχαν το 95,7% των ιδιωτών ομολογιούχων δανειστών. ^{Κατά, όμως, όσον αφορά στην Ελλάδα} ~~Επειδή όμως δεν αποδέχθηκε εκούσια μείωση της αξίας των ομολόγων τους, το σύνολο των ομολογιούχων δανειστών (και συγκεκριμένα~~ έμειναν εκτός διαδικασίας ομόλογα αξίας 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ), μετά και την παρέλευση της προθεσμίας που τους δόθηκε, ενεργοποιήθηκαν ειδικές ρήτρες της συμφωνίας (οι επονομαζόμενες ρήτρες συλλογικής δράσης ή CACs) που επέδρασαν στην ακούσια μείωση της αξίας και των υπολειπόμενων ομολόγων στο ήμισυ. Η ακούσια όμως μερική μη αποπληρωμή ελληνικών ομολόγων είχε ως αποτέλεσμα να ενεργοποιηθούν τα CDSs και πλέον οι κάτοχοι αυτών είχαν να λαμβάνουν από τον εκδότη τους ποσό ίσο με την υποκείμενη (ονομαστική) αξία τους. Υπό το προαναφερθέν ιστορικό πλαίσιο, ο εναγόμενος, βουλευτής αρχικά του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και κατόπιν των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, με ομιλίες του στην Βουλή και δηλώσεις στον τύπο και το διαδίκτυο, αναφέρθηκε εκτεταμένα στα οικονομικά ζητήματα που απασχολούσαν την χώρα, ιδίως όμως, κυρίως από τον Νοέμβριο του 2010 και εφεξής, ασχολήθηκε με το ζήτημα της αγοραπωλησίας των CDSs ελληνικών ομολόγων από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που θεώρησε ότι ενδεχομένως να σχετίζεται με έκνομες ενέργειες. Αιτία των πεποιθήσεων του αυτών, που εκφράστηκαν σε ομιλίες του στην Βουλή και σε συνεντεύξεις που έδωσε στον τύπο και το ραδιόφωνο, αποτέλεσε ο χρόνος πώλησης των CDSs, που κατά την κρίση του, έγινε όταν ήδη είχαν αναφανεί έντονες ενδείξεις ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας σύντομα

θα επιδεινωόταν. Ειδικότερα ενώ η πορεία των πραγμάτων κατέδειξε ότι το όφελος του Ταχυδρομικού Ταμειτηρίου από την αγορά CDSs θα ήταν μεγαλύτερο σε περίπτωση που δεν είχε προβεί στην πώλησή τους, αφού, μετά την ενεργοποίησή τους, θα είχε να λαμβάνει ποσό ίσο με την ονομαστική τους αξίας ήτοι 917,9 εκατομμύρια ευρώ, ο εναγόμενος θεώρησε ότι η επενδυτική επιλογή της διοίκησής του να τα πωλήσει, που σημειωτέον απέφερε στο Ταχυδρομικό Ταμειτήριο κέρδη 25 εκατομμυρίων ευρώ, δεν ήταν άδολη αλλά υπαγορεύτηκε από συγκεκριμένους επενδυτικούς κύκλους, που εν τέλει άντλησαν συμφέρον από την αγορά τους. Καθόσον δε το ενδιαφέρον για την απόκτηση CDSs αυξάνεται, και τούτο λογικώς, βάσει της λειτουργίας τους, όταν η επέλευση του ασφαλιστέου κινδύνου, ήτοι η μη αποπληρωμή των ομολόγων στα οποία αφορούν, γίνεται περισσότερο πιθανή, ο εναγόμενος οδηγήθηκε στην άποψη ότι η πώλησή τους, τον Νοέμβριο του 2009, υπαγορεύτηκε από δόλια κίνητρα, και τούτο όταν πληροφορήθηκε ότι ήδη τον χρόνο εκείνο τα προβλήματα της οικονομίας ήταν τέτοια που ο πρωθυπουργός της χώρας και αδερφός του ενάγοντος είχε έρθει σε επαφή με τον πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου προκειμένου να λάβει η χώρα οικονομική βοήθεια. Τον ισχυρισμό αυτό διέτυψε ο ίδιος ο πρόεδρος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Ντομινίκ Στρος Σκαν, σε συνέντευξη που παραχώρησε σε γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό και έγινε πλήρως γνωστή κατά περιεχόμενο στην Ελλάδα στις αρχές Μάιου 2011, όταν και προβλήθηκε σε ελληνική τηλεοπτική εκπομπή. Παρότι βέβαια το γεγονός αυτό δεν σήμαινε ότι οπωσδήποτε θα έπρεπε να αναμένεται ένα πιστωτικό γεγονός που θα οδηγούσε σε ενεργοποίηση των CDSs, το καθιστούσε αναπόφευκτα περισσότερο πιθανό, και με το δεδομένο αυτό, ακόμα πριν αποφασισθεί το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων, ξεκίνησε να αναζητά τον τελικό αποδέκτη των συγκεκριμένων CDSs. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι το κέρδος που απεκόμισε το Ταχυδρομικό Ταμειτήριο από την αγοραπωλησία τους, συναρτάται προφανώς με την αυξημένη, κατά τον χρόνο πώλησή τους, ζήτησή τους, που αποτυπώνεται σαφώς στις μεταβολές που παρατηρήθηκαν στον δείκτη διαμόρφωσης των ασφαλιστρών (spread) και καταδεικνύει αφενός ότι είχε προκληθεί αναστάτωση στους κατόχους ελληνικών ομολόγων για τον κίνδυνο

πιστωτικού γεγονότος και αφετέρου ότι ο κίνδυνος αυτός είχε προσελκύσει το επενδυτικό ενδιαφέρον κερδοσκοπικών οικονομικών κύκλων. Άλλωστε τότε ήδη είχαν αρχίσει να γίνονται γνωστά στο ευρύ κοινό τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η ελληνική οικονομία, το οποίο αναπόφευκτα, για τους προεκτιθέμενους λόγους, επιδρούσε στην αύξηση της αξίας των CDSs. Στην ερευνώμενη υπόθεση, ο εναγόμενος, αναζητώντας τους πιθανούς αποδέκτες ελληνικών CDSs, από αίτια που δεν εξακριβώθηκαν (και κατά το μέρος που ενδεχομένως απετέλεσαν εμπιστευτικές πληροφορίες τρίτων προσώπων δεν έχει υποχρέωση μαρτυρίας, κατά το μέρος βέβαια που καλύπτεται από το άρθρο 61 παρ. 3 του Συντάγματος), κατέληξε στην κρίση ότι ενδεχομένως να περιήλθαν στην κατοχή της εδρεύουσας στην Γενεύη της Ελβετίας αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία "IJ PARTNERS SA", που δραστηριοποιείται στην διαχείριση ιδιωτικών κεφαλαίων. Η εταιρία αυτή είχε ιδρυθεί το έτος 2009 και ανάμεσα στους διοικητές εταίρους της περιλαμβάνονταν οι Θεόδωρος Μαργέλλος και Χοσέ Μαρία Φιγκέρες (Jose-Maria Figueres), με τον πρώτο εξ αυτών να έχει οριστεί και επικεφαλής επενδύσεων. Όπως μάλιστα δύναται να συναχθεί από ομιλίες του εναγομένου στη Βουλή αλλά και από συνεντεύξεις του στον τύπο, για εκείνον, τα συγκεκριμένα πρόσωπα είχαν ήδη ένα επίμεμπτο παρελθόν, ο μιν πρώτος διότι κατά το έτος 1989 είχε κατηγορηθεί ως εμπλεκόμενος σε υπόθεση παράνομης ελληνοποίησης γιουγκοσλαβικού καλαμποκιού με σκοπό την είσπραξη επιδοτήσεων από την τότε ΕΟΚ, ο δε δεύτερος διότι είχε κατηγορηθεί για χρηματισμό από γαλλική εταιρία που οδήγησε στην παραίτησή του από την θέση του επικεφαλής του παγκόσμιου οικονομικού φόρουμ (World Economic Forum). Αμφότεροι μάλιστα, κατά τον εναγόμενο, συνδέονταν με τον ενάγοντα, ο μιν πρώτος ως οικογενειακός και προσωπικό του φίλος, ο δε δεύτερος ως σύμβουλος σε μη κυβερνητική οργάνωση που είχε ιδρύσει, για την οποία γίνεται λόγος κατωτέρω. Με την πεποίθηση ότι τα ελληνικά CDSs είχαν πωληθεί από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στην εταιρία "IJ PARTNERS SA" ώστε να επώφεληθεί εκείνη την αξία τους σε περίπτωση πιστωτικού γεγονότος και ότι σε τούτο είχε ανάμειξη και ο ενάγων, ως συνδεδόμενος φιλικά με τους

διοικούντες και μετόχους εκείνης, ο εναγόμενος, την 18-5-2011, κατά την διάρκεια τηλεοπτικής συνέντευξης του, αποκάλεσε τον τότε πρωθυπουργό της χώρας και αδερφό του ενάγοντος, Γεώργιο Παπανδρέου «έμμισθο broker των διεθνών τοκογλύφων» ήτοι μεσάζοντα επ' αμοιβή. Την επομένη, σε συνέντευξή του στο ραδιοφωνικό σταθμό 'REAL FM', όταν του ζητήθηκε από τον παραγωγό της εκπομπής να δώσει εξηγήσεις για τον χαρακτηρισμό που προσέδωσε στον τότε πρωθυπουργό της χώρας, ισχυρίστηκε ότι έναυσμα τούτου απετέλεσε το γεγονός ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με πρωτοβουλία εκείνου και κατά χρόνο που ήδη είχε έρθει σε επαφή με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, πώλησε τα CDSs των ελληνικών ομολόγων που διέθετε και θα απέτρεπαν πιθανές απώλειές του (σε περίπτωση προφανώς μη αποπληρωμής των ελληνικών ομολόγων που διέθετε) και μάλιστα σε εταιρία στην οποία μετέχουν ¹⁾ επιχειρηματίες που τον στήριξαν πολιτικά, αναφερόμενος ειδικά στον Θεόδωρο Μαργέλλο (επί λέξει ανέφερε για εκείνον «Ήταν ο επιχειρηματίας και εν συνεχεία στέλεχος του ΠΑΣΟΚ»)... «είναι αυτός ο οποίος συμμετείχε στους νέους επιχειρηματίες που στήριξαν τότε τον Γιώργο Παπανδρέου και στην αρχή αλλά και μετά, με τις περίφημες συναντήσεις, όπως θυμάστε, των επιχειρηματιών το καλοκαίρι του 2009») ~~καθώς~~ και ²⁾ πρόσωπα που μετέχουν σε κοινές μη κυβερνητικές οργανώσεις και εταιρίες ανάπτυξης της λεγόμενης πράσινης ενέργειας με τον ενάγοντα αδερφό του, αναφερόμενος ειδικά στον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες και στην μη κυβερνητική οργάνωση "14Cense". Παράλληλα, για να εξηγήσει την θέση του, ότι δηλαδή η πώληση των CDSs από το ταχυδρομικό ταμιευτήριο και τούτο κατά την αρχή της πρωθυπουργίας του Γεωργίου Παπανδρέου δεν ήταν ωφέλιμη για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αλλά ιδιαίτερα επωφελής για τους αγοραστές τους, ανέφερε ότι σε περίπτωση που ακολουθούσε πιστωτικό γεγονός, αναφέροντας ως παράδειγμα το «κούρεμα του χρέους», η αξία των πωληθέντων CDSs θα ξεπερνούσε τα 60 δισεκατομμύρια ευρώ, εκτίμηση που προφανώς ήταν εσφαλμένη, καθώς το κέρδος των τελικών κατόχων τους δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει την ονομαστική τους αξία, το οποίο άλλωστε επιβεβαίωσε και η πορεία των πραγμάτων, καθώς το σύνολο της αξίας των CDSs που αφορούσαν σε ελληνικά ομόλογα και ενεργοποιήθηκαν μετά το «κούρεμα» των ομολόγων,

ανήλθαν στο συνολικό ποσό των 1,85 δισεκατομμυρίων ευρώ, χωρίς βέβαια τούτο να καταδεικνύει αβάσιμη την ουσία του συγκεκριμένου ισχυρισμού ότι δηλαδή το κέρδος για τους τελικούς κατόχους των συγκεκριμένων CDSs θα ήταν ιδιαίτερα μεγάλο, ιδίως αν η αγορά τους είχε κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Μετά από αυτά, διατύπωσε την υπόθεση ότι εάν πράγματι τα CDSs πωλήθηκαν σε εκείνους που φέρεται, προφανώς κατά την πληροφόρηση που είχε ή τις εικασίες στις οποίες είχε προβεί, ότι πωλήθηκαν, εννοώντας την εταιρία "IJ PARTNERS SA", και επιπλέον ότι εφόσον οι μέτοχοι αυτής είχαν εσωτερική ενημέρωση για τις συνομιλίες του έλληνα πρωθυπουργού με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και συνακόλουθα την οικονομική κατάσταση της χώρας, τότε, κατά εκείνον, υφίστατο ζήτημα τέλεσης ποινικά κολάσιμων πράξεων από μέρους του τότε πρωθυπουργού. Τελειώνοντας δε την συνέντευξή του ανέφερε επί λέξει «όταν λοιπόν κάποιοι τζογαδόροι κονομάνε 25 δισεκατομμύρια και επιτρέπεται η πώληση των ασφαλιστρών κινδύνου την ώρα που ο Πρωθυπουργός μιλάει με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το κρύβει από τα κόμματα, είναι θέμα πάρα πολύ σοβαρό και ειδικά όταν αυτοί που αγοράζουν έχουν σχέσεις και επιχειρηματικές και φιλικές και άλλες με το περιβάλλον του ίδιου του πρωθυπουργού». Τους ισχυρισμούς αυτούς, ο εναγόμενος επανέλαβε και την επομένη, σε ομιλία του στην Βουλή λέγοντας ότι ήταν το προϊόν έρευνας που διεξήγαγε ενώ αναφέρθηκε εκ νέου και στον Χοσέ Μαρία Φιγκέρες, λέγοντας (και τούτο δεν είχε λεχθεί στην συνέντευξη) ότι «φέρεται να είναι στο διοικητικό συμβούλιο της μη κυβερνητικής οργάνωσης "14Cense", η οποία έχει ως πρόεδρο τον αδερφό του πρωθυπουργού, καθηγητή κύριο Αντρίκο Παπανδρέου». Ο ενάγων, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί αυτοί ήταν συκοφαντικοί, άσκησε την υπό κρίση από 31-5-2011 αγωγή του, ισχυρισθείς ότι δια όσων αναφέρθηκαν στην προαναφερθείσα ραδιοφωνική συνέντευξη προσεβλήθη η τιμή και η υπόληψή του, ως εκφάνσεις της προσωπικότητάς του. Με τα αναφερόμενα όμως στην συγκεκριμένη συνέντευξη, που δεν θα μπορούσαν να «αναγνωστούν» με αναφορά σε εκείνα που αναφέρθηκαν στην ομιλία του εναγομένου στην Βουλή, καθόσον αυτή ακολούθησε, τούτο δεν θα

ήταν δυνατόν να συμβεί, διότι τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά που περιείχοντο στους ισχυρισμούς του εναγομένου και είχαν την δυναμική να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη άλλου, δεν αφορούσαν στον ενάγοντα αλλά στον αδερφό του, Γεώργιο Παπανδρέου. Ειδικότερα, οι ισχυρισμοί του εναγομένου επικεντρώθηκαν εν αρχή στο γεγονός της αγοράς και πώλησης από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο CDSs με αναφορά σε ελληνικά ομόλογα και το κέδρος που τούτο απέφερε στους αγοραστές τους (αναληθές ως προς τον υπολογισμό του ύψους του, μη ουσιώδες όμως τούτο για το ίδιο το γεγονός, καθόσον το κέρδος ούτως ή άλλως ήταν ιδιαίτερα υψηλό, όπως προαναφέρθηκε). Ακολούθησε η κρίση (διατυπωθείσα εμμέσως πλην σαφώς) ότι τούτο δεν ήταν συμφέρον για το ίδιο το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, καθόσον η κατοχή τους το εξασφάλιζε από πιθανές απώλειες σε περίπτωση πιστωτικού γεγονότος, που η πορεία της ελληνικής οικονομίας το καθιστούσε ενδεχόμενο, που με βάση όσα προαναφέρθηκαν για την λειτουργία των CDSs δεν είναι αβάσιμη, και εν τέλει η υπόθεση ότι αγοράστρια αυτών και συνεπώς εκείνη που επωφελήθηκε περισσότερο της αγοραπωλησίας τους ήταν η αλλοδαπή εταιρία "IJ PARTNERS SA", που ενήργησε κερδοσκοπικά (εξ ου και ο χαρακτηρισμός «τζογαδόρος», που προφανώς αναφέρεται σε εκείνη και τους μετόχους της), καθόσον η αγορά τους δεν απέβλεπε στην «κάλυψη» ομολόγων ήτοι με σκοπό εξασφάλισής της από τυχόν απώλειες σε περίπτωση πιστωτικού γεγονότος. Με αυτόν τον συλλογισμό, και με την πεποίθηση ότι κατά τον χρόνο πώλησης των CDSs ο τότε πρωθυπουργός είχε ήδη έρθει σε επαφή με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ώστε να ζητήσει βοήθεια για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της χώρας, που σχηματίστηκε μετά όσα ανέφερε ο πρόεδρος του (του ΔΝΤ) στην συνέντευξή για την οποία έγινε ήδη λόγος, διατύπωσε την κρίση ότι εάν η "IJ PARTNERS SA" δεν αγόρασε τυχαία τα CDSs των ελληνικών ομολόγων αλλά είχε "εσωτερική" πληροφόρηση για το γεγονός αυτό (των συνομιλιών του τότε πρωθυπουργού με τον πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ώστε να παρασχεθεί στην χώρα οικονομική στήριξη) τότε τίθεται ζήτημα ποινικά αξιολογών πράξεων. Για να καταδείξει ότι τέτοια πληροφόρηση θα μπορούσε να έχει υπάρξει, διότι τα πρόσωπα που είχαν ιδρύσει και διοικούσαν αυτήν (και συνεπώς στον κύκλο των οικονομικών τους